

РЕШЕНИЕ

№ 29919

гр. София, 14.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7245** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на "Орбит металс" ЕООД, с ЕИК[ЕИК] срещу РА № Р-22002221007208-091-001/28.03.2023г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 793/12.06.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С.. С РА са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 179 722, 11 лв. по фактури, издадени от „Ион Инвест“ ЕООД и „Гама Екуити“ ЕООД. Жалбоподателят „Орбит металс“ ЕООД оспорва ревизионния акт като незаконосъобразен. Прави и възражения за нищожност. Твърди, че актът е издаден при съществени процесуални нарушения. Всички документи по ревизията – заповеди, ревизионен доклад и самият акт са връчени на електронен адрес, който дружеството не е декларирано по реда на ДОПК. Това прави връчването нередовно, а липсата на надлежно връчена първа ЗВР води до ненадлежно образуване на производството и до нищожност на акта. На следващо място се сочи липса на компетентност на органа, възложил ревизията. Заповедта за възлагане от 16.12.2021 г. е издадена от длъжностно лице, което към този момент вече не е било сред оправомощените съгласно последваща заповед на директора на ТД на НАП С. от 10.05.2021 г., което опорочава производството от самото начало. Позовава се на нарушение на сроковете за извършване на ревизията. Тя е трябвало да приключи до 18.12.2022 г., но редица процесуални действия са извършени през януари 2023 г. и след това. Счита, че доказателства, събрани извън срока, не могат да се ценят, а актът е издаден в противоречие със закона. По същество жалбоподателят оспорва и правния анализ на органите по приходите. Те са приели, че липсват реални посреднически или комисионни услуги, но представените договори, протоколи и доклади доказват според жалбоподателя извършени

консултантски услуги – проучвания, изготвяне на доклади и препоръки, свързани с дейността на дружеството. Всички плащания са извършени по банков път и са счетоводно отразени както при жалбоподателя, така и при доставчиците. Позицията се на силата на пресъдено нещо с Решение № 11872 по адм. д. № 3706/2024 г. на ВАС, постановено по спор за задължения по ЗКПО, с което ВАС категорично приема, че по фактурите от „Ион Инвест“ ЕООД и „Гама Екуити“ ЕООД има реални доставки, потвърдени от договори, приемо-предавателни протоколи, отчетни доклади и банкови плащания. ВАС е отменил РА по ЗКПО, със сумите по фактурите, с които бил увеличен финансовият резултат на дружеството, и е признал разходите като документално обосновани. Това решение има сила на пресъдено нещо и обвързва и настоящия спор, доколкото и тук материалното право (правото на приспадане на ДДС) произтича от същия юридически факт – реалното изпълнение на процесните доставки. В заключение жалбоподателят поддържа, че условията на ЗДДС за признаване на данъчен кредит са изцяло изпълнени. Отказът за възстановяване на ДДС в размер на 179 722 лв. е неправилен и следва да бъде отменен.

В съдебно заседание се представлява от адв.С., моли съдът да постанови отмяна на обжалвания РА, който счита за издаден в противоречие с материалния закон. В производството по съдебното обжалване се установило при условията на пълното и главно доказване реалното извършване на доставките по процесните фактури. В решението на ВАС, което представя в съдебното заседание, това е прието категорично и счита, че то се ползва със силата на присъдено нещо по отношение на процесните доставки. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът Директор на Дирекция „ОДОП“-С., представляван от юрисконсулт Г., моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №0-22002221007208-020-001 от 16.12.2021 г., връчена па 18.01.2022 г., издадена от С. Т. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Орбит металс“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.11.202г. до 31.12.2020 г. След удължаване на срока на ревизията със ЗВР №Р-22002221007208-020-002/19.12.2022 г. и ЗИЗВР №Р 22002221007208-020-003/18.01.2023г., спиране на ревизията със Заповед №Р- 22002221007208-023-001/15.04.2022г. и възобновяването ѝ със Заповед *№-22002221007208- 1434-01/1642.2022 г. е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22002221007208-092-001/02.03.2023г., връчен на 06.03.2023 г. Подадено е възражение с вх. №53-00-619/15.03.2023 г., което е обсъдено и прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22002221007208-091-001/28.03.2023 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и Б. С. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 29.03.2023 г. Установен е ДДС за възстановяване в размер на 44 729,90 лв., при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 224 452,01 лв. Този резултат е вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 142 985, 37 лв. по фактури №[ЕГН]/23.12.2020 г., №[ЕГН]/03.11,2020 г. и №[ЕГН]/05.11,2020 г., издадени от „Ион Инвест“ ЕООД и в размер на 36 736,74 лв. по фактура №[ЕИК]/29.12.2020 г., издадена от „Гама Екуити“ ЕООД.

Ревизията е повторна за същия вид задължение и периоди. Възложена е в изпълнение на указания, дадени с Решение №1861/09.12.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С..

Основният предмет на стопанска дейност на „Орбит металс“ ЕООД е търговия на едро с черни метали в страната и чужбина. Процесните доставки са за получени посреднически услуги.

За да откаже данъчния кредит в общ размер на 179 722,11 лв. и да определи спорните резултати с

РА ревизиращите органи са се позовавали на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69 от ЗДДС по фактури, издадени от „Ион инвест“ ЕООД и „Гама екуити“ ЕООД, доставчици на жалбоподателя. По отношение на „Ион инвест“ ЕООД: по фактура № [ЕГН]/03.11.2020 г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 12 985,37 лв.; по фактура № [ЕГН]/05.11.2020 г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 70 000,00 лв.; по фактура № [ЕГН]/23.12.2020 г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 60 000,00 лв. Предмет на доставките са посреднически услуги, свързани с товаро-разтоварни дейности на превозвания от възложителя товар, намиране на пристанищни места в Италия и договаряне на премия по сделки със „Стомана индъстри“ АД. Ревизиращият екип е приел, че липсват доказателства за фактическо извършване на тези услуги – не е установено кой е техният реален изпълнител, няма данни за разходи за командировки, транспорт или търговска кореспонденция. Отговорите по линия на международния обмен от италианските дружества „AP S. S.R.L.“ и „I. T. S. of A. SRL“ изключват наличие на бизнес отношения с „Ион инвест“ ЕООД, а „Стомана индъстри“ АД съгласно предоставените обяснения и документи няма договорни отношения с това дружество и не е известно да са извършвани посреднически услуги от негова страна.

По отношение на „Гама екуити“ ЕООД: по фактура № [ЕГН]/29.12.2020 г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 36 736,74 лв. Фактурата е с предмет комисионна услуга за намиране на клиент – KIBAR I. S.A. В хода на ревизията не са представени доказателства, че „Гама Екуити“ ЕООД е извършило конкретни действия по договора – липсват данни кой, как и с кого е водил преговори, няма документи за кореспонденция или други обективни действия, които да удостоверят изпълнение на възложената услуга. Допълнително е установено, че дружеството има общ управител и адрес с „Ион инвест“ ЕООД, което е счетено за индикация за формален характер на сделките.

РА е обжалван по административен ред. С решение № 793/12.06.2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. е потвърден. Прието е, че за да възникне право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, следва да се докаже реалното извършване на доставките именно от доставчика, посочен във фактурите. В конкретния случай „Орбит металс“ ЕООД е реализирало продажби на скрап, доказани са и договорни отношения с италианските дружества, обаче липсва доказателства за участието на „Ион инвест“ ЕООД и „Гама екуити“ ЕООД, в сключването на договорите с тези контрагенти, а събраните по делото обстоятелства и отговорите на контрагентите в чужбиа и в страната категорично сочат, че двете дружества не са участвали в сключването и изпълнението на сделките на ревизираното лице. Представените декларации и обяснения са счетени за недостоверни, тъй като не се подкрепят с обективни доказателства и противоречат на събраните при ревизиите. Поради това решаващият орган е направил извод, че процесните фактури не отразяват реално извършени доставки, а са използвани единствено за неправомерно упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, поради което отказът е законосъобразен.

Последвало е съдебното обжалване.

Представена е Заповед №РД -01-287/10.05.2021г. на директора на ТД на НАП-С. (л.112 по делото), с която са определени функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК, на изброени длъжностни лица от различни ТД на НАП, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК.

Представени са отговорите на италианската данъчна администрация, дадени в хода на административните процедури за обмен на информация между компетентните органи на България и Италия по чл.7 от Регламент на (ЕС) 904/2010 с референтни номера 036646 и 036647, ведно с приложенията към тях.

В хода на делото са приети две заключения по съдебни счетоводни експертизи (ССЧЕ).

Първоначална експертиза (вещо лице Д. П.) – л.325 и сл., том II по делото установява, че спорните фактури от „Ион Инвест“ ЕООД – №0136/03.11.2020, №0137/05.11.2020, №0145/23.12.2020; „Гама Екуити“ ЕООД – №0002/29.12.2020 са осчетоводени и платени по банков път. Фактурите формално отговарят на изискванията на чл. 114 ЗДДС. Посочва, че са налице договори и протоколи за извършени услуги, но не всички обявени доклади и документи са приложени по делото. Експертизата отбелязва несъответствия между платената премия от „Стомана индъстри“ АД и фактурираната посредническа комисионна – напр. фактура №0136/03.11.2020 г. е за възнаграждение, което е около 326% от реално платената премия. Установено е, че „О. металс“ е извършвало реални продажби на скрап (вкл. към „Стомана индъстри“, М. М. Т. DMCC, Icdas С. и др.), но договорите с тези контрагенти не съдържат данни за посредничество на „И. Инвест“ или „Гама Е.“. Заключението подчертава, че няма доказателства договорените условия да са резултат от посредничество на доставчиците. Жалбоподателят е оспорил това заключение и съдът е допуснал повторна експертиза, изготвена от вещото лице Г. А. (л.651 и сл. по делото). Същата е заключила, че отразяването на фактурите в счетоводството на „О. металс“ е правилно: разходите са заведени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“, ДДС е отразен по сметка 453, задълженията – по 401, а плащанията – по 503. Фактурите са включени в дневниците за покупки и СД по ДДС за съответните периоди (11–12.2020). В счетоводствата на самите доставчици („Ион Инвест“ ЕООД и „Гама Екуити“ ЕООД) процесните фактури също са отчетени като приходи по см. 7031 „Приходи от услуги“, с насрещни плащания от „Орбит металс“ ЕООД. Всички фактури са напълно платени по банков път, няма непогасени задължения. Експертизата приема, че счетоводното отчитане е в съответствие с методологията на Закона за счетоводството и вътрешния сметкоплан, и че документалната обоснованост е формално спазена. Второто вещо лице не прави правни изводи за реалността на услугите, но потвърждава, че документите са осчетоводени коректно и плащанията са извършени.

В последното съдебно заседание по делото жалбоподателят представя решение № 11872/05.11.2024г. по адм.дело № 3706/2024г. на Върховния административен съд на РБ, с което е частично отменено решение № 1108 от 20.02.2024г. на АССГ по адм. д. № 7864/2023 г. на АССГ и е отменен ревизионен акт № Р-22221022000825-091-001/12.04.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден и изменен с Решение №910/03.07.2023 година на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., в частта му, в която вследствие на преобразуване на финансовия резултат на „Орбит Металс“ ЕООД със сумите по фактурите на „ИОН Инвест“ ЕООД и „Гама Екуити“ ЕООД, са определени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2020г. в размер на 89 861,05 лева и лихва за забава в размер на 16 612,31лв. В това решение ВАС е приел, че процесните фактури (№ [ЕГН]/03.11.2020 г., № [ЕГН]/05.11.2020 г., № [ЕГН]/23.12.2020 г., издадени от „ИОН ИНВЕСТ“ ЕООД, и № [ЕГН]/29.12.2020 г., издадена от „ГАМА ЕКУИТИ“ ЕООД) отразяват реално извършени доставки на посреднически услуги, подкрепени от договори, приемо-предавателни протоколи, отчетни доклади и банкови плащания. Съдът е приел още, че липсата на кадрова и техническа обезпеченост у доставчиците не е основание сама по себе си да се отрече реалността на доставките, както и че не е установено участието на „ОРБИТ МЕТАЛС“ ЕООД в данъчна измама. Мотивите са следните: „С оглед на доказателствата по делото настоящата съдебна инстанция намира, че са налице реални доставки по фактурите на „ИОН Инвест“ ЕООД и „Гама Екуити“ ЕООД. По отношение на тях са налице фактури, придружени от сключени договори между страните, приемо-предавателни протоколи, отчетни доклади. Не без съществено значение е и

обстоятелството, че по всички фактури е установено плащане от страна на получателя по банков път, което, без да е елемент от фактическия състав на правото на данъчен кредит, е косвено доказателство за реалността на доставките. За разлика от другите масови случаи, в хода на ревизията доставчиците са намерени на декларираните данъчни адреси и е установено отразяването на фактурите в счетоводството им. Изложените обстоятелства, на които се изграждат констатациите на ревизиращите органи за липса на реални доставки – друг основен предмет на дейност на доставчици, не представляват доказателства за извършени разходи за командировки, липса на търговска кореспонденция, отричане от страна на трети лица, че сделките между тях и “О. М.” са сключени с посредничеството на „ИОН Инвест“ ЕООД и „Гама Екуити“ ЕООД, са неотнормими към пряката доставка, при която следва да бъде установено само факта на предаване на стоката или услугата и получаването ѝ от задълженото лице, което е сторено в случая. Съобразно установената съдебна практика задълженото лице не може да бъде държано отговорно за поведението на своя доставчик, стига да не е установено знание за участие в данъчна измама. Относно последното в решението на директора на Д „ОДОР“ - С. се посочва, че на ревизираното лице е било известно участието му във формални сделки, без да има фактически осъществени престации, без обаче да се посочват доказателствата, въз основа на които е направен този извод. Отделно от това, в хода на ревизията не са събрани доказателства за свързаност на лицата по доставките, плащанията са извършени по банков път, при липса на данни, сумите по тях да са върнати обратно на получателя.“ С оглед пълнота съдът служебно прилага по делото частично отмененото от ВАС на РБ решение на АССГ № 1108/20.02.2024г. по адм.дело № 7864/2023г., в което са посочени конкретните фактури от доставчиците и констатира, че съвпадат с фактурите, предмет на облагането с ДДС с РА, обжалван в настоящото производство -№ [ЕГН]/03.11.2020 г., № [ЕГН]/05.11.2020 г., № [ЕГН]/23.12.2020 г., издадени от „Ион инвест“ ЕООД, и № [ЕГН]/29.12.2020 г., издадена от „Гама екуити“ ЕООД.

Правни изводи на съда:

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК – на 26.06.2023г. срещу връчено на 13.06.2023г. решение. Предмет на съдебното обжалване е РА, който е обжалван по административен ред и не е отменен (потвърден с решението). Като процесуално допустима жалбата следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По същество на жалбата:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

При преценка по същество на жалбата и дължимата служебна проверка за законосъобразност на РА, съдът приема следното:

Оспорваният в настоящето производство РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК предвид представените оправомощаващи заповеди на съответните органи по приходите. Налични са и доказателства за валидност на електронните подписи, с които са подписани актовете по ревизията и не е налице спор по този въпрос. По отношение на възражението в жалбата, че първоначалната ЗВР от 16.12.2021г. е издадена от С. Т. К., която не фигурирала в Заповед № РД-01-287/10.05.2021г. (л.112 по делото), която била последваща на представената по преписката Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020г. (л.24 по делото) и мълчаливо я отменяла като по нова, съдът не приема за основателно това възражение. Посочената от жалбоподателя заповед има различни основание и обхват на упълномощаването на органи по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК - Заповед № РД-01-128 от 18.02.2022г. възлага функции на компетентен

орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК на служители от различни ТД на НАП в страната, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК и техните заместници, т.е. тя е по скоро частен на общия случай на оправомощаване на възлагащ ревизия орган от компетентната ТД на НАП, който е даден със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020г. и в който е С. Т. К. под № 14, като началник сектор „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., която в случая е компетентната ТД и за който орган по приходите е приложимо общото правило по чл.7, ал.1 от ДОПК, че е компетентен за ревизията на дружеството със седалище [населено място]. Двете заповеди не са в съотношение стара и нова, тъй като не се припокриват – едната изброява длъжностни лица от ТД на НАП-С., а другата – от ТД на НАП в страната.

РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1 – т. 8 от ДОПК.

Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила – процесната ревизия е надлежно възложена, извършена и приключена. Що се отнася до оплакването за нищожност, тъй като ЗВР и последващите били връчени на електронен адрес, който не е заявен пред НАП, съдът намира следното: Съгласно указание на съда ответникът е представил по делото – л.120-121 справка за декларираните от жалбоподателя пред НАП електронни адреси, в която фигурира като активен [\[електронна поща\]](#). Следователно възражението е неоснователно. Същото се отнася и до оплакването за неспазване на срока за завършване на ревизията, който е инструктивен и освен като съображение за неценене на доказателства събрани след изтичането му, не води до незаконосъобразност на РА на процесуално основание.

По отношение приложението на материалния закон, съдът стигна до следните изводи:

Обжалваният РА обхваща определяне на задължения по ЗДДС на „Орбит металс“ ЕООД за данъчни периоди м.01.11.2020 г. до 31.12.2020г. като спорните задължения – изменение на размера на ДДС за възстановяване, като резултат за периодите, произтичат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури от доставчиците „Ион инвест“ ЕООД и „Гама екуити“ ЕООД, като данъчният кредит е отказан на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69 ЗДДС, по конкретно липса на предпоставката реалност на доставките. Не се оспорва наличието на другите предпоставки за възникване на данъчен кредит - облагаема доставка, за която е издадена фактура, която отговаря на законовите изисквания, надлежно е отразена в счетоводството и данъчните регистри, платена е и т.н., както следва от двете заключения на вещите лица. Проблемът според ревизиращите органи е, че макар да са ангажирани договори, приемо-предавателни протоколи, отчетни доклади и банкови плащания, не се установява услугите да са извършени от тези доставчици, а само формално са издадени фактури по отношения, които не са се действително развили, а са съставени с цел ползване на данъчен кредит.

В хода на настоящото производство се представи влязло в сила съдебно решение по оспорване на друг ревизионен акт, издаден на жалбоподателя „Орбит металс“ ЕООД, но касаещ същите фактури и доставчици, за същия период – отчетен период 2020г., в което по същите факти, между същите страни се признава реалност на доставките.

С решение № 11872/05.11.2024г. по адм.дело № 3706/2024г. на Върховния административен съд на РБ се приема по отношение задълженията на „Орбит металс“ ЕООД по ЗКПО за 2020г., че процесните фактури - № [ЕГН]/03.11.2020г., № [ЕГН]/05.11.2020г., № [ЕГН]/23.12.2020г., издадени от „Ион инвест“ ЕООД и № [ЕГН]/29.12.2020г., издадена от „Гама екуити“ ЕООД отразяват реално извършени доставки на посреднически услуги, подкрепени от договори, приемо-предавателни протоколи, отчетни доклади и банкови плащания. Съдът е приел още, че липсата на кадрова и техническа обезпеченост у доставчиците не е основание сама по себе си да се отрече реалността на доставките, както и че от органите по приходите не е установено участието на „Орбит металс“ ЕООД в данъчна измама.

По повод позоваването на чл.177 от АПК и че РА по ЗДДС е нищожен, предвид силата на пресъдено нещо на приложеното съдебно решение, съдът намери следното: Окончателното решение на ВАС на РБ по ЗКПО, в отменителния си спрямо друг РА диспозитив, не поражда задължителност със сила на пресъдено нещо за другия РА, който е по ЗДДС, макар и между същите страни и за същия период – силата на пресъдено нещо е относно отмяната на съответния РА по отношение на всички, но тя не обуславя нищожност на обжалвания друг РА. Мотивите не се ползват със сила на пресъдено нещо както диспозитива на решението, но същите се ползват с доказателствена сила, т.нар. установителна сила на мотивите. Това означава, че установеното в мотивите е доказателство между същите страни в друго производство и следва да бъде взето предвид. И в двата случая фактите, относими към данъчното облагане са едни и същи, съвпадат напълно: същия период, същите доставчици, договори, фактури, протоколи и банкови плащания. Следователно изводите на ВАС за реалност на услугите между същите страни имат доказателствена стойност при преценката по ЗДДС, тъй като фактите са идентични, а критерият за „реалност“ по двата режима съвпада (ЗДДС изисква фактическо извършване/получаване на услугата; ЗКПО – документална обосновааност за реално понесен разход, реална стопанска операция).

Извън основанието за доказателствената стойност на това решение, същото следва да бъде взето предвид в настоящото дело с оглед принципите за последователност и данъчен неутралитет, като бъде възприето и при облагането по ЗДДС установеното между същите страни по същите факти. Поддържането на противоположни изводи – признаване на реалност по ЗКПО и отричане на същата реалност по ЗДДС относно едни и същи доставки би противоречало на принципите на правна сигурност и предвидимост, закрепени в националното право и в практиката на Съда на Европейския съюз.

Съгласно Решение № 1689/07.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 9102/2018 г., когато между два ревизионни акта, макар и за различни данъчни закони или периоди, съществува идентичност на фактическите основания и доказателствата, решението по първия спор има преюдициално значение и обуславя изхода на втория. ВАС приема, че при „аналогични факти и обстоятелства“ данъчната администрация и съдът не могат да стигат до противоположни правни изводи, тъй като това би противоречало на принципа на правната сигурност и предвидимост. В мотивите на това съдебно решение се казва, че „от трайната практика на СЕС следва, че принципът на правна сигурност изисква правилата на правото да бъдат ясни, точни и предвидими по отношение на тяхното действие особено, когато могат да имат неблагоприятни последици върху физическите лица и предприятията (в този смисъл напр. Решение от 7 юни 2005 г. по дело V. и др., C-17/03, R., стр. 1-4983, точка 80 и цитираната съдебна практика, Решение от 17 юли 2008 год. по дело ASM B. S., C-347/06 и др.). В своите задължителни актове и Конституционният съд на РБ също е подчертавал, че понятието правова държава предполага правна сигурност и предвидимост на обществените отношения. Не е спазен принципа на правна сигурност, респ. на предвидимост, след като на база на идентична фактическа обстановка на РЛ са отменени задължения за ДДС, като на база на аналогични данни и доказателства впоследствие е отказано ПДК, след като ревизираното се е запознало с окончателни съдебни решения и извод и изводите в тях, като от негова гледна точка мотивите и присъденото с тях са създали за него оправдани правни очаквания.“

С още по голямо значение е горното в настоящия случай, доколкото не се касае за различни данъчни периоди, както в цитираното решение, а е налице е пълна идентичност на съществените фактически положения с вече разгледания спор по ЗКПО за 2020 г., приключил с окончателното решение на ВАС на РБ: Едни и същи доставчици: „Ион инвест“ ЕООД и „Гама екуити“ ЕООД;

едни и същи фактури: № [ЕГН]/03.11.2020г., № [ЕГН]/05.11.2020г., № [ЕГН]/23.12.2020г., издадени от „Ион инвест“ ЕООД, и №[ЕИК]/29.12.2020 г., издадена от „Гама Екуити“ ЕООД; един и същ предмет: посреднически услуги – намиране на пристанищна площ в Италия, осигуряване на клиент „К. I.“ S.A. и договаряне на премия със „Стомана индъстри“ АД; едни и същи договори, приемо-предавателни протоколи и „доклади“, представени като доказателства за изпълнение; едни и същи плащания по банков път, с идентични суми и дати, най-сетне един и същ период на извършване и съответно данъчно облагане: данъчната 2020г, ноември – декември 2020г.

Ето защо, след като по идентичните фактури ВАС на РБ вече е приел, че е налице реално изпълнение и недоказана данъчна измама, съдът в настоящото производство по ЗДДС не може, без да влезе в противоречие на посочените принципи, да стигне до обратния извод за тяхната нереалност и данъчна измама.

Воден от горното съдът достигна до извод, че правото на приспадане на данъчен кредит е незаконосъобразно отказано на основание, че не е доказана реална доставка на услуги по изброените фактури от доставчиците и предвид, че не се навеждат други основания да се откаже това право и не се спори за наличието на другите предпоставки на закона за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, РА следва да се отмени.

По разноските, предвид изхода на делото, направената претенция и доказването им, следва да се присъдят на "Орбит металс" ЕООД в общ размер от 17 400 лв., съгласно представения списък за разноските и доказателства за плащане (л.707 и сл.) – държавна такса, депозити за ССЕ лв. и адвокатско възнаграждение по договор, фактура и преводно нареждане.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РА № Р-22002221007208-091-001/28.03.2023г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 793/12.06.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С..

ОСЪЖДА Директора на Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП да заплати на "Орбит металс" ЕООД ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в общ размер на 17 400 лв. (седемнадесет хиляди и четиристотин лева) .

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: